

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119448818
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6119448818.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu : Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, práv. zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom v Trenčíne, 1.mája 173/11, IČO: 47 234 679 proti žalovanej : H. J., nar. X.XX.XXXX, občianka SR, bytom Z., W. XX, zast. Občianske združenie OPOS so sídlom v Trenčianskej Teplej, A. Hlinku 1084/24A, IČO: 51 147 688 o zaplatenie 2.264,03€ s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške 621,28 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 621,28 EUR od 13.03.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V zostávajúcej časti sa vzájomná žaloba žalovanej z a m i e t a .

IV. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.12.2019 podanou na Okresný súd Banská Bystrica proti žalovanej domáhal zaplatenia istiny vo výške 2.264,03€ spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z dlžnej: sumy 2.330,27€ od 10.2.2019 do 23.2.2019, sumy 2.327,74€ od 24.2.2019 do 6.4.2019, sumy 2.276,13€ od 7.4.2019 do 25.4.2019, sumy 2.250,60€ od 26.4.2019 do 1.6.2019, sumy 2.210,84€ od 2.6.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom -spotrebiteľom dňa 23.12.2014 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3.400€ žalobkyni, ktorá sa ich zaviazala vrátiť v 84 mesačných splátkach po 85,73€. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila a nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok a názvom ukončenie zmluvy dňa 25.1.2019 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinnosti a lehota na plnenie uplynula dňa 9.2.2019 a žalovaná dlh neuhradila, preto si žalobca uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5% ročne. Pred podaním žaloby súd žalovanú vyzval na úhradu dlhu listom zo dňa 19.9.2019, kde ju upozornil na možnosť podania žaloby. Do podania žaloby žalovaná na úvere uhradila sumu 4.021,25€. Uplatnený dlh v zmysle prehľadu splátok a úhrad predstavuje 2.264,03€, ktorý predstavuje úrok vo výške 53,19€ zo splátok 45- až 47 a istinu vo výške 2.210,84€ (zosplatnené splátky 48 až 84). Svoj nárok preukazoval predložením

listinných dokladov a to : úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou k zaplateniu zostatku úveru, s poštovým podacím hárkom, predžalobnou výzvou na úhradu dlhu s poštovým podacím hárkom , špecifikáciou žalovanej sumy a prehľadom splátok a úhrad.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní pod č.k. 24Up/1789/2019 dňa 17.12.2019 platobný rozkaz , ktorým žalovanú zaviazal na úhradu žalovanej sumy s príslušenstvom a náhradou trov konania. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná v čas odpor s odôvodnením, že s poukazom na ust. § 299 ods.2 C.s.p. nemal byť platobný rozkaz vôbec vydaný, pretože spotrebiteľská zmluva obsahuje zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Zmluva predložená žalobcom je nečitateľná / v malom formáte/ a neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to konečnú splatnosť úveru (nestačí uviesť 84 mesiacov), čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a poukázala aj na neprijateľnú výšku odplaty -úroku 24,87%, hoci na stránke NBS je uvedený úrok v danom období 10,20%. Uviedla, že žalobca ani neskúmal jej bonitu. Keďže úver preplatila o 621,28€, domáhala sa zamietnutia žaloby a uloženia povinnosti žalobcovi vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 621,28€ s 5% ročným úrokom z omeškania od 23.12.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Žalobca sa k odporu vyjadril s tým, že nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že ako veriteľ riadne neposúdil schopnosť spotrebiteľa (žalovaného) splácať spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. Žalobca si preveruje bonitu každého klienta s odbornou starostlivosťou, a to takým spôsobom, že neposkytuje úvery osobám, ktoré nemajú v evidencii obyvateľstva uvedený trvalý pobyt, ďalej osobám pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti, osobám pracujúcim na dohodu o vykonaní práce, nezamestnaným osobám, osobám poberajúcim sociálne dávky či dávky v hmotnej núdzi, ako ani klientom s trvalým zdrojom príjmu, pokiaľ je tento príjem nižší ako 210.- €, ako ani klientom evidovaných v databáze SOLUS- neplatiči. Žalovaný uviedol pri uzatváraní úverovej zmluvy, že vlastní dom alebo byt, nemá deti, je ženatý/vydatá, je zamestnaný od 11/1989, zamestnávateľ Detský Domov Klobušice llava, pričom svoj príjem preukázal potvrdením o výške príjmu, čistý príjem/dôchodok 700 Eur a čistý príjem partnera 500,00 Eur. Žalovaná poskytla všetky potrebné údaje pri spisovaní úverovej zmluvy a svojím podpisom potvrdil ich správnosť a pravdivosť. Každá úverová zmluva je pri uzatváraní hodnotená individuálne, na základe všetkých údajov a informácii a musí prejsť schvaľovacím procesom. Súčasťou každej úverovej zmluvy sú aj úverové podmienky ako neoddeliteľná súčasť zmluvného vzťahu a v samom úvode v Hlave 2. Uzatvorenie úverovej zmluvy týchto úverových podmienok svojím podpisom zmluvy žalovaná prehlasuje, že ak uvedie zdroj príjmu zamestnanec, prehlasuje, že pracovný pomer je uzatvorený na neurčitý čas, minimálne po dobu trvania zmluvného vzťahu s veriteľom, nie je v skúšobnej dobe, ako aj to, že pracovný pomer trvá, nebol vypovedaný a ani iným spôsobom nekončí. Žalobca má za to, že skúmal bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti ; cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Máme za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2001 Z.z. dosiahnutý. Rozsudok KS v Prešove sp. zn. 13Co 23/2016, ktorým potvrdil právny názor súdu prvej inštancie v totožnej veci a uvádza, citujeme: „Podľa názoru odvolacieho súdu, z týchto údajov obsiahnutých v úverovej zmluve je možné nie náročným matematickým úkonom zistiť konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, aj keď v zmluve konkrétne dátumom ohraničená nie je.“ Žalobca k právnomu názoru súdu o absencii „dátumu“ konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvádza, že v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) uviedol: dobu trvania zmluvy - Hlava 6 § 1 ÚZP Zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov z nej plynúcich. termín konečnej splatnosti - bod: 39 ÚZ ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci t.j. deň 15.12.2021. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel (Števček, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 - 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 775.). Žalobcovi dáva za pravdu rozsudok Okresného súdu Poprad, zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 17Csp/158/2017, kde súd v bode 12 konštatoval: „K náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), zákona č. 129/2010 Z.z. súd konštatuje, že v bode 41 zmluvy je uvedený termín konečnej splatnosti „60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. Dňa v poslednom mesiaci“. Podľa názoru súdu,

z uvedeného priemerný spotrebiteľ vie bezpečne zistiť dátum termínu konečnej splatnosti úveru, keď zmluva o úvere bola uzavretá 03.09.2015, splatnosť 60 mesiacov, t.j. 5 rokov, termín konečnej splatnosti je 15.09.2020. Súd poukazuje i na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Možno konštatovať, že žalovaný ako veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ mohol vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Súd sa v tomto smere nestotožnil s tvrdením žalobkyne o tom, že nie je zrejماً doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru.“ Rovnaký názor zaujal aj Okresný súd Lučenec v rozsudku zo dňa 16.10.2017, sp. zn. 13Csp/132/2017, kde v 25. uviedol, že: „ K otázke vyjadrenia konečnej splatnosti pôžičky (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.) vyjadrenej v zmluve v bode 42 (**), ktoré sú vysvetlené ako „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcej splátky je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počítajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ Vzhľadom na to, že úver bol poskytnutý na dobu 60 mesiacov je ľahko zistiteľné, a to aj priemerným spotrebiteľom, že dátum konečnej splatnosti úveru je 15.10.2018. Uvedené vyplýva aj zo splátkového kalendára predloženého žalobkyňou (č.l.13). Takto uvedený termín konečnej splatnosti je možné bez akýchkoľvek ďalších ťažkostí a prekážok zistiť čo súd dáva do pozornosti aj v súvislosti s rozhodnutím Európskeho súdu pod č. C-42/15 vo veci Home Credit c/a Bíróová. Uvedenie konečného termínu splatnosti súd preto považoval za zákonné nevyvolávajúce dôvod bezodplatnosti a bezúročnosti pôžičky.“ Za pravdu nám dáva aj uznesenie Krajského súdu v Bratislava zo dňa 20.08.2019, sp. zn. 5Co/222/2018, citujeme: „ Súd prvej inštancie tiež nesprávne posúdil splnenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona. Priemerný spotrebiteľ pri dojednaní splatnosti úveru „60 mesiacov po poskytnutí úveru, do 15. Dňa posledného mesiaca“ (bod 46. zmluvy) dostal transparentnú informáciu o trvaní zmluvného vzťahu i o termíne splatnosti úveru.“ Úroková sadzba je uvedená nesprávne - žalovaný vo svojom odpore ďalej uviedol, že ani úroková sadzba nemusí byť v zmluve uvedená správne bez podrobnejšieho odôvodnenia uvedeného tvrdenia. V súvislosti s úrokovou sadzbou, žalobca poukazuje na to, že úroky za poskytnutie úveru sú vo svojej podstate „cenou“ za poskytnutie peňazí. Ekonomicky teda plnia podobnú funkciu ako cena v kúpnej zmluve, alebo nájomné v nájomnej zmluve. Súdna kontrola výšky úrokov prostredníctvom širokého výkladu dobrých mravov teda fakticky znamená, že súd sa púšťa do kontroly primeranosti zmluvných plnení - inými slovami, súd hľadá odpoveď na otázku, či je dohodnutá cena primeraná dohodnutému vzájomnému plneniu. Pri určovaní prípustnosti výšky úrokovej sadzby nie je možné vychádzať zo štatistického prehľadu priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk zverejnených na stránke Národnej banky Slovenska. V predmetnom štatistickom prehľade sú zverejnené priemerné úrokové sadzby výlučne bánk, pričom žalobca je nebankovým subjektom, preto sa aj výška úrokovej miery musí odlišovať od tej, za ktorú poskytujú úvery jednotlivé banky. Je to z dôvodu, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Aj zo štatistik uvedených na internetovej stránke Národnej banky Slovenska vyplýva, že úroky za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách rádovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami. Je to aj z dôvodu prísnejších kritérií bánk pri poskytovaní úverov. Úvery v nebankovkách preto využívajú najmä klienti, ktorým by úver banky z dôvodu zvýšeného rizika nespĺcacia neposkytli. Táto okolnosť je reálnym faktom na finančnom trhu. Výška úrokovej sadzby, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná, žalobca má však za to, že súdy vo všeobecnosti akceptujú jej výšku do 2,5 násobku priemeru. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 01.02.2017 vo veci vedenej pod sp.zn. 10Csp/119/2016, v ktorom súd v odôvodnení konštatuje nasledovné: „Súd v zásade toleruje zvýšenú úrokovú sadzbu u problémových klientov, nepriechodných u bánk, ale len vo výške , ktorá nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd by v konkrétnom prípade akceptoval úrokovú sadzbu do max. 2,5 násobku tohto priemeru. Uvedenú úrokovú sadzbu preto žalobca považuje aj v zmysle vyššie citovaného rozsudku za dojednanú platne a v súlade s dobrými mravmi.“ Do pozornosti dávame aj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 19.12.2019, sp. zn. 41Co/98/2019, citujeme: „ Spotrebiteľ je nepochybne slabšou stranou v procesnoprávných vzťahoch a podstatou jeho ochrany je dorovnanie procesného postavenia na úroveň protistrany. Tento princíp však nie je možné interpretovať tak, že sa má zabezpečiť akési nadradené postavenie slabšej strany vo vzťahu k protistrane. Ochrana spotrebiteľa je síce nevyhnutná, avšak nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností, na čo súdy nižšej inštancie pri rozhodovaní mnohokrát zabúdajú.“ Zo strany žalobcu boli podstatné náležitosti

zmluvy dohodnuté v zmysle právnej úpravy účinnej v čase prijatia zmluvy a preto nie je možné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že každá zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca je toho názoru, že odpor ktorý podal žalovaný je nedôvodný. Majú za to, že návrh na vydanie platobného rozkazu je dôvodný a zároveň navrhli, aby sa v konaní pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

4. Podľa § 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.12.2014) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

5. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.12.2014) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

6. Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.12.2014) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

7. Podľa § 9 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinný do 31.12.2014) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku

5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

8. Podľa § 1b nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (k § 53c), účinné od 1.1.2015 ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm.

9. Podľa § 1a ods.1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.12.2004 (k § 53 ods. 6) ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

10. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.12.2004 najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

11. Podľa § 11 ods.1 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinný do 31.12.2014) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 10d ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. , ktorým sa vykonáva Občiansky zákonník ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014 alebo vznikne pred 1. januárom 2015, písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

13. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

14. Podľa § 451 ods.1,2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho

dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

16. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úroku z omeškania a poplatok z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 23.12.2014 spotrebiteľskú zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej ako spotrebiteľke vo výške 3.400€, ktorý mala splácať v 84 mesačných splátkach po 85,73€ pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 24,87%, dojednanej RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) vo výške 28,2% a priemernej hodnote RPMN vo výške 17,33% s termínom konečnej splatnosti úveru 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Celková čiastka, ktorú mala spotrebiteľka zaplatiť predstavovala sumu 7.201,32€. Do podania žaloby žalovaná na uvedený dlh zaplatila sumu 4.021,28€.

20. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere bolo možné považovať za platne uzavretú, pretože v zmysle § 53c Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) a prechodných ustanovení § 10d ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. , ktorým sa vykonáva Občiansky zákonník, ide o záväzkový vzťah, ktorý vznikol dňa 23.12.2014, teda pred 1. januárom 2015 a v takom prípade, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí a toto sporná zmluva spĺňa.

21. Súd podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.12.2014) podrobil odplatu za úver testu prijateľnosti. Predmetom spotrebiteľskej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov na dobu 84 mesiacov (7 rokov) a odplata za úver nesmela prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu podľa ust. § 1a ods.1,4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinnom v čase uzavretia zmluvy zistenú súdom vo výške 31,04% ročne. Odplata stanovená žalobcom za úver vo výške 3.400€ neprekračuje stanovený limit, pokiaľ je vypočítaná zo splátky 85,73€, čomu zodpovedá RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) vo výške 27,61 % a žalobca v zmluve uvádza RPMN vo výške 28,2%.

22. V danom prípade, oboznámiac sa s obsahom úverovej zmluvy, konkrétne bodom 39 termín konečnej splatnosti úveru súd k záveru, že termín konečnej splatnosti úveru („84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci“) nebol určený postačujúcim spôsobom tak, aby spotrebiteľ mal možnosť bez akýchkoľvek pochybností vedieť, ktorý deň je termínom konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/160/2018 zo dňa 31.7.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/36/2018 zo dňa 12.7.2018). Z odôvodnení týchto rozsudkov vyplýva, že iba samotná dedukcia termínu konečnej splatnosti nepostačuje pre naplnenie ustanovenia § 9 ods. 1 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní, od uzavretia zmluvy, od počtu splátok. Spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (viď rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 10Co 465/2015 zo dňa 29. januára 2016).

23. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnáť túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských

vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu. Medzi takéto ustanovenia nepochybne patrí uvedenie konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ). Na to, aby bol považovaný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ stačí, že chýba jeden z údajov vymedzených v tomto ustanovení. Na podporu svojej argumentácie súd poukazuje tiež na obdobné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co 108/2017 zo dňa 23. mája 2017, ktorý v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol ohľadom termínu konečnej splatnosti úveru, že účelom § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, ako dlho je povinný plniť si povinnosti splácať úver, preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve špecifikoval konečnú splatnosť úveru konkrétnym dátumom; obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 151/2012 zo dňa 19. septembra 2012. Napokon súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 1546/2014 zo dňa 22.10.2015, v ktorom uviedol, že pojem termín predstavuje časové vymedzenie. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve vyjadrený presným dátumom a nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany (obdobne tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/140/2018 zo dňa 27.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline 11Co/149/2018 zo dňa 31.07.2018). Tak ako v uvedených prípadoch, ani v preskúmvanej veci sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že s dátumom splatnosti poslednej splátky musí byť spotrebiteľovi zrejme, aký je termín konečnej splatnosti celého úveru.

24. Súd tiež poukazuje aj na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Ide základné výkladové pravidlo, v zmysle ktorého v prípade, ak vzniknú pochybnosti, bude platiť priaznivejší výklad obsahu zmluvy v prospech spotrebiteľa. Priaznivejším výkladom zmluvy je v tomto prípade to, že termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je konkrétne vopred pevne stanovený deň, pričom tento nemožno odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzatvorenia zmluvy a počtu splátok. Tento deň nemôže byť ani súčasťou oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, keďže sa jedná o jednostranný právny úkon veriteľa. V prejednávanej veci už spotrebiteľ musel pátrať po dátume splatnosti prvej splátky, ktorá mala byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru; pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci a dátum splatnosti II. splátky a nasledujúcich splátok je vždy v 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci v ktorom je splatená prvá splátka. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v predmetnom prípade teda dňa 23.12.2014). Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných v ustanovení § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z., je to v prípade náležitostí stanovených v ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. postačujúce, aby bol predmetný úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Tento záver sám o sebe postačuje pre zamietnutie žaloby žalobcu o ďalšie plnenie zo zmluvy o úvere (ku dňu vyhlásenia rozsudku bola požičaná čiastka 3.400€ vrátená aj s navýšením v celkovej čiastke 4.021,28€) a konštatovanie dôvodnosti vzájomnej žaloby žalovanej o zaplatenie 621,28€ založenej na tom, že úver vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z..

25. Vzhľadom na uvedené súd žalobu žalobcu zamietol a v časti sumy 621,28€ zaplatenej nad rámec istiny úveru žalovanou zaviazal žalobcu uvedenú sumu zaplatiť žalovanej titulom vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu (§ 451 OZ).

26. Žalovaná si vzájomnou žalobou uplatnila nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy 621,28€ od podania vzájomnej žaloby, t.j. 8.1.2020 do zaplatenia, však nepreukázala, na akom skutkovom a právnom základe dospela k záveru, že žalobca sa dostal do omeškania v tento deň. Nebolo preukázané, že žalovaná žalobcu pred podaním vzájomnej žaloby vyzvala na vydanie bezdôvodného obohatenia v konkrétnej výške s dátumom jeho splatnosti (§ 563 Občianskeho zákonníka) a preto súd za takúto výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia považoval doručenie

vzájomnej žaloby žalobcovi, teda deň 12.3.2020 a dňom nasledujúcim od 13.3.2020 bol žalobca s plnením v omeškaní. Preto ho súd zaviazal vydať bezdôvodné obohatenie 621,28€ žalovanej s úrokom z omeškania až od 13.3.2020 v zákonnej výške 5,00% ročne v súlade s ust. § 517 ods.2 a Obč. zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. Podľa § 255 ods.2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p. pričom žalovanej ako strane sporu, ktorá mala vo veci takmer plný úspech by patrila čiastočná náhrada trov konania potrebná na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti žalobkyni ako strane sporu, ktorá vo veci plný úspech nemala; avšak žalovanej žiadne trovy konania nevznikli a preto súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.